

Lad den rette komme ind (Svensk 2008)

Sverige 2008

*Låt den rette komma in
instr. Tomas Alfredson*

Kold, nordisk socialrealisme møder vampyrgenren. Det lyder egentlig underligt og som noget, jeg ikke ville kaste mig over, slet ikke det med vampyrer, men denne stille film har noget, som får én til at hænge ved, også længe efter filmen er slut.

I filmen møder vi den 12 årige Oscar, som bor i socialt boligbyggeri med sin fraværende mor. Han er offer for ondsksfuld mobning af tre drenge fra klassen, og drømmer om hævn, men det bliver ikke til noget.

En aften i mørket flytter to fremmede ind i lejligheden ved siden af Oscar, og ved klatrestativet i sneen møder Oscar den ene af de nye beboere, pigen Eli. Hun er mørk og mærkelig: hun fryser ikke, har levet 12 år med egne ord 'meget længe'. Senere i filmen kaster hun op af den slik, Oscar giver hende, for hun spiser slet ikke mad, og hun vil kun komme ind i Oscars lejlighed, da han bogstaveligt talt inviterer hende. Med andre ord, Eli er vampyr, og vi ved det som seer før Oscar.

Eli og Oscar udvikler et venskab, samtidig med at der foregår mord rund om i det lille samfund, og så er historien i gang.

Filmens skildring af de to venskab er varmt og smukt. Midt i alt kulden – både den fysiske og den kulde Oscar møder i familien og skolen – giver venskabet med Eli den ensomme og følsomme Oscar varme og styrke. Han inviterer hende ikke kun fysisk ind men også psykisk, for han har frygtelig brug for hende.

Filmen har klassiske, gotiske elementer, men er en utraditionel vampyrgyser. Vi møder den gotiske dobbelthed: findes Eli og hendes far (hvis han da er hendes far) og sker der virkelig mord i det lille samfund? eller foregår det hele i Oscars hoved og er Eli kun en fantasiven? Hun er Oscars modsætning, mørk hvor han er lys; hun tør, hvor han tier. Hun opfordrer ham til hævn, men tager den til sidst selv overfor de frygtelige mobbere. Ligeledes er der mørke og uhygge. Vampyreren er dog vendt op og ned. I den mere klassiske vampyrgenre er det ofte den unge kvinde, der inviterer vampyren indenfor, som et udtryk for undertrykt seksualitet. Vampyren opfylder et behov hos hende, men her møder vi en ensom dreng, som ligeledes inviterer vampyren ind, fordi han har så hårdt brug for én at knytte sig til, men filmen handler mere om venskab end om undertrykt seksualitet. Dog er Oscars spirende seksualitet at spore i filmen, han og Eli holder i hånd, og på et tidspunkt kysser han hendes blodige mund!

Rent visuelt er filmen smuk: sort, hvidt og rødt går igen, med den mørke Eli, den lyse Oscar og sneen, blandet sammen med det røde blod. Der er en del farvesymbolik at tolke frem, hvis man har lyst.

Lad den rette komme ind er først og fremmest en film om ensomhed, venskab og mobning mere end det er en film om vampyrer. Skildringen af Oscar er rørende, og man får ondt i hjertet af at se hans hunger efter bekræftelse og nærhed. Som i den klassiske genre kommer vampyren, fordi Oscar har et behov, og Eli giver ham det, han længe har ønsket. Men er man til blod og gys, skal man også nok få indfriet disse behov i denne film.

Line Hansen, gymnasielærer